

दाहृतसम्भावनायैव सम्बन्धात् तद्विपर्ययः । “सममेव समाकान्तं द्वयं द्विरदगामिना तेन सिंहासनं पितृमखिल-  
 चारिमण्डल”मित्यत्र कार्यकारणयोः पौर्वापर्याभावः ।  
 अतिशायन न० अति-शीङ् ल्युट् “अतिशयने इङ्” नित्यादि-  
 स्तत्त्वनिर्देशात् नि० दीर्घः । आधिक्ये, प्रकर्षे च । “भूम-  
 निन्दाप्रशंसायां नित्ययोगेऽतिशयने इति” कारिका ।  
 अतिशीत न० अतिशयितं शीतम् प्रा० स० । अत्यन्तशीतल-  
 ख्ये । तद्विशिष्टे लि० ।  
 अतिशेष पु० अतिशेष्यते कर्मणि घञ् । खल्यावशिष्टे, “स हि  
 आदित्वातिशेषान् जायाया आजहारेति” । [अत्रे च ।  
 अतिशोभन लि० अति+शुभ-ल्यु । अत्यन्तशोभान्विते,  
 अतिश्व लि० अतिक्रान्तः श्वानं वनेन घञ् समा० । वरा-  
 हादौ । सेवायां स्त्री, सेवायाः कुकुरवत् पराधीनवृत्तित्वात्  
 तथात्वम् । अतएव मनुना “न श्वदृष्ट्या कदाचनेति”  
 सेवायाः कुकुरवृत्तित्वेन निषेधः कृतः ।  
 अतिश्वन् पु० अतिशयितः सुन्दरः आ अतेः पूजार्थत्वात् न  
 समा० । उत्तमकुकुरे तद्वद्वरदेशादौ पक्षा० फक् ।  
 अतिश्रायनः तद्वद्वरदेशादौ लि० ।  
 अतिष्ठा लि० अतीत्य सर्वांस् तिष्ठति स्था-किप्-फलम् ।  
 सर्वातीते । “अतिष्ठा वा एषा कृन्तुं यदतिच्छन्दा  
 अतिष्ठा अश्वमेधो यज्ञानामिति” इ० उ० ।  
 अतिसञ्चय पु० अतीत्य आवश्यककृत्यं सञ्चयः । मधुमक्षिका-  
 दोनामिव स्वपरवञ्चनेनातिशालसञ्चये ।  
 अतिसन्ध लि० अतिक्रान्तः सन्धां सन्धानं सन्धादां वा अत्या०  
 स० । सन्धानवर्जिते, अतिक्रान्तसन्धादे च ।  
 अतिसन्धेय लि० अतिकटेन सन्धेयः अनुसन्धेयः संयो-  
 ज्योवा । कष्टानुसन्धेये, कटेन संयोजनीये च ।  
 अतिसन्ध्या स्त्री अत्यासन्ना सन्ध्या यस्याः व० स० । पूर्वदि-  
 शीवरात्रिषेणदण्डादिपरदिनसूर्योदयपर्यन्तः, सूर्यास्तात्  
 पूर्वोत्तरदण्डात्मकस्य कालः सन्ध्या । तस्याः आसन्ने काले ।  
 “नातिसन्ध्यासमीपत” इति ऋतिः ।  
 अतिसर लि० अतीत्य स्वगतिसङ्कटं सरति अति+सृ-अच् ।  
 अतिवारिणि, अचसरे च या “असावतिसरांसकारेति  
 अतिसर्ग पु० अति+सृज-अच् । दाने । “कटुर्वराति-  
 सर्गांस्तु मया तस्य इरात्मनः” इति रघुः । सर्गं कृष्टिमति  
 क्रान्तिरि, निले, सक्ते च लि० । अतिवृद्धते यथेष्टं कर्म  
 क्रियतेऽनेन । कामचारानुष्ठायाम् यथेष्टं क्रियतामिच्छा-  
 दमिच्छापक्षपाताम् “विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टमैयाति-

सर्गेति” पा० । अतिसर्गः कामचारानुष्ठेति उक्तिः ।  
 अतिसर्जन न० अति+सृज-ल्युट् । दाने, वधे, विप्रलम्भे,  
 अतिशयदाने च । “अवलनातिसर्जनार्दिति” कुसा० ।  
 अतिसर्व लि० अतिक्रान्तः सर्वान् अत्या० स० । गौणत्वाच्च  
 सर्वनामता । सर्वातिने सर्वातीते । “अतिसर्वाय सर्वा-  
 येति” लृग्व० ।  
 अतिसान्तपन न० अतिक्रान्तं सान्तपनमधिकदिनसाध्यत्वात्  
 अत्या० स० । “गोमूलगोमयक्षीरदधिसर्पिःकुशोदकान्ये-  
 काहं द्वितीयस्रपवसेत्तत् सान्तपनम्, तत्राहम्यस्मैचातिसान्त-  
 पनमिति” विष्णुस्मृतौ व्रतभेदे ।  
 अतिसाम्या स्त्री अत्यन्तं सामं मधुनाऽस्याः । मधुयष्टि-  
 लतायाम् । प्रा० स० । अत्यन्तसादृश्ये न० ।  
 अतिसायम् अव्य० अत्यासन्नं सायम् यस्य व० स० । साध-  
 कालसमीपे काले “नातिप्रगे नातिसायमिति” ऋतिः ।  
 अति(ती)सार पु० अतिवारयति मलम् इवोक्त्य अति+  
 सृ-अच्-अच् वा अतेः दीर्घः । रोगभेदे उदारामये ।  
 तस्य निदानादि सुश्रुते उक्तं यथा “शुर्वेतिस्निग्धरुक्षो-  
 णद्रवस्य ल्वातिशीतलैः । विरुद्धाध्ययनाजीर्णैर्विषमैश्चापि  
 भोजनैः । स्नेहाद्यैरतिशुक्तैश्च मिथ्याशुक्तैर्विषमैश्चैः ।  
 शोकाद्दुष्टाभ्युदयातिपानैः सात्यन्तुपर्ययैः । जलाभिरभ-  
 यैर्वैगविघातैः क्षमिदोषतः । गृह्णां भवत्यतीसारो यज्ज्वरं  
 तस्य वक्ष्यते । (तस्य संप्राप्तिः) “संशयस्यापां धातुरग्निं  
 प्रष्टव्यः यज्ञान्निम्नो वायुनाधः प्रष्टव्यः । सरत्यतीवार्तिसारं  
 तमाह्वय्यार्धं घोरं बहुधुं तं वदन्ति । एकैकशः, ३  
 सर्वशचापि ४ दोषैः शोकेनान्यः ५ पञ्च आमेन ६ चोक्तः ॥  
 (तस्य पूर्वरूपम्) हृन्नाभिपायूदरकुक्षितोद गात्रावसादा-  
 निलसचिरोघाः । विट्सङ्ग आघ्नानमथाऽविपाको भविष्यत-  
 स्तस्य घुरः सराणि । (वायुजः) शूलविष्टः सक्तमूत्रोऽन्त-  
 र्गुजी सस्तापानः सक्तकथूश्चक्षुः । वचोऽनुसन्धेयसमर्थं  
 सफेनं कृष्णं श्यावं सानिकं सावतेन । (पित्तजः) दुर्गन्धयुष्णं  
 वेगवन्मांसतोयमख्यं भिन्नं स्निग्धदेहोऽतिसीष्णम् । पित्ता-  
 त्योतं नीलमाक्षोहितं वा तृणं मूत्रं दाहपाकज्व-  
 राक्षौः (कफजः) तन्द्रागिह्मगौरवोत्क्षेपसादी वेगायक्ती  
 कृष्टविट्कोऽपि भूयः । शुक्लं वाक्त्रं श्लेष्मणा श्लेष्मयुक्तं  
 भक्तवेपी निखनं कृष्टरोमा ॥ (लिदोषजः) तन्द्राशुक्ले  
 मोहमादास्यशोभी वचः कृष्णार्धकवर्णं तृणार्तः । सज्जोऽभूतः  
 सर्वसिङ्गोपपत्तिः कृष्टश्चायं वाक्त्रद्वेषसाध्यः ॥ (शोकजः)  
 तैलभाक्कैः शोचतोऽस्याशनस्य वाक्त्रो वेगः पल्लवाविध्य-